

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 40 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1 JANUARA 1938.

PATENTNI SPIS BR. 13778

Aktiengesellschaft für Stickstoffdünger, Knapsack/Köln, Nemačka.

Postupak za spravljanje karbida sa najvećom litražom.

Prijava od 8 avgusta 1936.

Važi od 1 jula 1937.

Naznačeno pravo prvenstva od 9 avgusta 1935 (Nemačka).

Mnogi tehnički procesi izvode se već skoro kvantitativno. U industriji karbida ovakav rezultat do sada još nije postignut. Danas se u opšte ovde već zadovoljavaju sa oko 80% nim karbidom. Pošto se ostatak iznad 80% najvećim delom sastoji od kreča, to je očevidno, da gradenje karbida nije išlo do kraja i da ovakvo stanje uslovjuje bitne gubitke u sirovinama i energiji. Uzrok zbog čega je u karbidnoj peći postao prvenstveno samo karbid sa niskom litražom treba tražiti u sledećem:

Kada se spravlja kalcijum karbid, radi se tako, što se kreč i koks, pomešani u stehiometrijsko pravilnom odnosu za spravljanje čistog karbida, stope u jednoj električnoj lučnoj peći ili peći sa otporom. Može se bez daljeg uvideti da bi za potpunu izmenu između kreča i koksa najbolje bilo, kada bi ugljenik sa krečom mogao tako da reaguje u svima fazama procesa, da nastane izmena sirovina u karbid be-ostatka.

Kada polazni materijal u peći dostigne temperaturu približno od 2200°C počinje kreč da omekšava i nastaje izmena sa ugljenikom uz razvijanje ugljen-monoksiда. Što je više karbida nagradeno i što više procenata karbida sadrži stopljeni proizvod, u toliko više pada njegova tačka topljenja, u toliko će žitkija biti i smeša iz koje postaje karbid, dok ne postigne najnižu tačku topljenja kod oko 1650°C. Činjenica što se tačka topljenja sve više snižava, kao što je gore opisano, uslovjuje da smeša iz koje postaje karbid postaje sve žitkija i da se u ovom stanju od-

vaja od koksa i otiče na dno peći. Na ovaj način nastaje daakle odvajanje koje prouzrokuje promenu sastava smeše, što ne povoljno utiče na dalji tok gradenja karbida, jer ugljenik postaje siromašniji u kreču, a na dnu peći raste količina kreča. Dovode li se elektrodama veća količina energije u peć, gradenje karbida može da se vrši samo uz velike gubitke, jer uglju nedostaje kreč, a nisko procentnoj karbidnoj smeši na dnu karbidne peći ugalj i tako zbog pregrevanja rastavlja se delimično i već nagrađeni karbid.

Ovi odnosi koji remete reakciju mogu se izmeniti i može se doći do jednog 85-95% nog karbida time, ako se gradenje karbida izvedi u toku jedne radne operacije u najmanje dve faze postajanja. Ovaj način rada može celishodno da se izvodi tako, što se topljenje vrši u jednoj peći, koja ima dva različita jedno od drugo prostorno, a korisno i u nivou odvojena topišta i na ovaj način primorava karbidna masa da prode jedno za drugim preko oba topišta. Ovo se postizava time, što se peć podeli jednim zidom, koji se može hladiti, u dva dela, od kojih svaki ima topište.

Jedan oblik izvodenja ovakve peći vidi se iz priloženih šematičkih nacrta. Slika 1 je uzdužni presek, sl. 2 je poprečni presek po pravoj A - A slike 1, sl. 3 je uzdužni presek po pravoj B - B slike 1. U spoljni zid 1 peći ugradena su dva topišta 2 i 3, koje odvaja prag 4, koji može da ima napravu za hladjenje, na pr. cevi 5 za tečnost za hladjenje. Celishodno je da je nivo

topišta 3 niž od nivoa topišta 2. Topište 3 ima otvor za otakanje 6. Kod jedne trofazne peći dve elektrode 7 i 8 nalaze se iznad topišta 2 a treća elektroda 9 iznad topišta 3. Položaj elektrode naznačen je u sl. 2. Iznad praga 4 nalazi se između elektroda 7 i 8 s jedne i elektrode 9 s druge strane, zid 10 za odvajanje, koji takođe može da ima cevi za hlađenje. Ovaj zid služi zato, da spreči prevremeno mešanje reakcionih smeša koje se nalaze iznad oba topišta. Prag 4 i zid 10 za odvajanje mogu biti izvedeni i tako, kao što je to šematički pretstavljen na sl. 3, u kojoj su radi uproščavanja izostavljene cevi za hlađenje. Ovde prag i izid za hlađenje prelaze jedan u drugi, tako da su topišta 2 i 3 spojena jedino otvorom 11.

U topište 2 unese se toliko kreća i uglja, da iz topišta 2 teče kroz otvor 11 koji se nalazi na donjem delu zida za odvajanje oko 60-70% ni karbid u topište 3. Ali se na topište 3 stavi po mogućству veliki višak ugljenika na suprot topištu 2. Oko 60-70% ni karbid, koji otiće sa topišta 2, dolazi na topište 3, gde se zbog pomerene ravnoteže na strnu ugljenika može tako jako da karburira, da prede u oko 85-95% ni karbid. Celishodno je peć puniti tako, da na prvom topištu postaje eutaktična smeša kalcijum karbida i kalcijum oksida. Ova smeša sadrži oko 70% karbida i 30% kalcijum oksida. Radi ovog dodaje se na prvo topište jedna smeša od oko 100 težinskih delova kalcijum oksida i oko 45-52 težinskih delova uglja, računato na čiste materijalije. Eutaktikum teče tada, kao što je gore navedeno, na drugo topište, gde se dodaje još najmanje toliko ugljenika, da se 30% kalcijum oksida

koji se nalaze u eutaktikumu prevedu u karbid. Celishodno je dodati još više ugljenika, da bi se izravnali gubitci. Količine ugljena za drugo topište iznose na 100 težinskih delova čistog, na prvo topište stavljene kalcijum oksida, oko 16 — 23 kg. Ako ima naročitih gubitaka u uglju zbog sagorevanja u vazduhu ili drugih oksidacionih procesa, na pr. zbog oksida gvožđa i t. sl. onda treba dodati još više uglja. Ako kreć sadrži oksida gvožđa i eventualno i silicium dioksida, tada se sa opisanom peći postizava na drugom topištu jasno odvajanje gvožđa i ferosilicijuma od karbida. Oba se sastavna dela odvajaju u drugom topištu kao odvojeni slojevi i to karbid kao gornji sloj. Zbog toga se može za gvožđe i ferosilicijum postaviti jedan poseban otvor 12 za otakanje.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za spravljanje karbida sa najvećom litražom u peći za naizmeničnu struju sa jednom ili više fazama, naznačen time, što se gradenje karbida vrši u jednom radnom toku u najmanje dve faze u potreboni viška ugljenika u poslednjoj ili poslednjim fazama.

2. Oblik izvođenja postupka prema zahtevu 1, naznačen time, što se gradenje karbida vrši u jednoj peći na dva različita međusobno odvojena topišta preko kojih jedno za drugim prelazi karbidna masa, tako da na prvom topištu postaje 60-70% ni karbid, a na drugom, uz dodatak jednog po mogućству velikog viška ugljenika, oko 85-95% ni karbid sa najvećom litražom.

